NUMAI PRIN MUNCĂ ASIDUĂ, CONTINUĂ, ATLEȚII NOȘTRI POT OBȚINE SUCCESE (I)

Sportul nr. 1 la Jocurile Olimpice oferă medalii multe, implică o mare concurență și cere o clasă înaltă

Dintre multele competiții atletice programate astăzi pe scară internațională, citeva rețin în mod deosebit atenția. Este vorba, înainte de toate, de concursurile de atletism din cadrul Jocurilor Olimpice, pînă la această oră cele mai importante dintre toate, mai apoi de campionatele europene, cu precădere cele în aer liber, dar și cele pe teren acoperit, de competiția pe echipe dotată cu „Cupa Europei — Bruno Zauli" ș.a.

La Olimpiade, atletismul este considerat sportul nr. 1, care — global — reunește cei mai mulți participanți la Jocuri, dar atrage și cei mai mulți spectatori, ponderea sa în programul J.O. fiind deosebită. Atletismul olimpic are 38 de probe (24 masculine și 14 feminine), la care se distribuie 114 medalii și se acordă — neoficial — un număr de 836 p. Pentru a înțelege mai bine aceste cifre vom preciza că la J.O. se acordă, în total, 628 medalii și 4397 puncte. De asemenea, mai arătăm că, potrivit regulilor olimpice, concursul atletic poate reuni cîte 3 concurenți de probă din fiecare țară (admiși cu condiția realizării prealabile a unor performanțe standard, destul de pretențioase), numărul maxim admis fiind de 78 de bărbați și 48 de femei. Acest total (126) reprezintă cam a șasea parte din numărul maxim de sportivi pe care o țară îi poate înscrie astăzi la Jocuri.

BILANȚ OLIMPIC

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1952	—	—	—	—	—	2	1	1
1956	—	—	—	—	1	—	—	—
1960	1	—	1	—	1	—	—	—
1964	2	—	1	—	2	1	—	2
1968	2	2	—	—	—	—	—	—
1972	—	2	—	1	—	1	2	—
1976	—	—	1	—	1	1	1	4
	5	4	3	1	5	5	4	7

A fost realizat la următoarele probe : bărbați : 1500 m (V), 10.000 m (V), triplu (IV, V și VIII), înălțime (VI), suliță (III) și 50 km marș (VII și VIII) ; femei : 800 m (II, VI, VIII), 100 mg (II și VII), lungime (I, V, VII și VIII), înălțime (2×I, V și VIII), greutate (VIII), disc (I, II, 2×III, 2×VI, VII și VIII), suliță (I, II și VI).

La „europenele" în aer liber, programul cuprinde un număr mai mare de probe ca la J.O., ceea ce înseamnă 120 medalii (cîte 40 de medalii de aur, de argint și de bronz) și 880 de puncte ! În legătură cu aceste competiții de mare anvergură, care se bucură totdeauna de o foarte largă participare, vom mai arăta și faptul că Federația internațională de atletism amator, cu 160 de țări afiliate, reprezintă, la această oră, organizația internațională cu cei mai mulți membri, ca și Asociația europeană de atletism pe plan continental.

★

Am simțit nevoia acestor precizări, pentru a se putea înțelege mai bine, pe de o parte importanța pe care o are atletismul în ansamblul sporturilor cu o largă circulație internațională, pe de altă parte larga, chiar foarte larga concurență care există, mai ales în ultimele decenii, pentru clasarea în finală, la o probă sau la alta, în mod deosebit pentru urcarea pe podium, implicit pentru cucerirea unei medalii. La nici o altă disciplină olimpică nu există o concurență atît de largă, ca la atletism sau, altfel spus, nici o probă nu reunește atît de mulți candidați la medalii ca cele atletice. Citeva exemple de la Montreal, luate la întîmplare : la 100 m bărbați au luat startul 63 de concurenți, la 10.000 m au fost 39, la înălțime — 37, la 800 m femei — 35, la lungime femei — 30 etc...

★

Intrecerile olimpice, ca și cele ale campionatelor europene, reprezintă, firește, și pentru atletismul nostru obiective foarte importante, de fapt cele mai importante pe planul performanței, dintre toate pe care le are. Fapt cert, atletismul este ramura sportivă care se bucură, în țara noastră, de o atenție specială. Faptul că are la dispoziție un buget corespunzător, că are încadrați cei mai mulți specialiști, antrenori și profesori, că dispune de zeci și zeci de unități, de la nivelul școlii și pînă la acela al cluburilor de mare performanță, că are un bogat calendar, intern și internațional, sînt numai citeva aspecte, din multe altele, care atestă importanța de care se bucură astăzi atletismul în țara noastră. La aceste citeva mai adăugăm faptul, extrem de important, că potrivit documentelor oficiale ale mișcării noastre sportive, **atletismul** este considerat **ca ramură prioritară în toate județele țării.**

Examenele — olimpic și continental — au însemnat, de fiecare dată, pentru atleții noștri posibilitatea unor confruntări deschise și directe cu colegii lor de pretutindeni. Pregătită bine — sau mai puțin bine ! — această confruntare s-a soldat cu unele reușite ale atleților români, înțelegînd prin acestea nu numai, neapărat, cucerirea de medalii, ci și clasarea printre cei 8 finaliști ai diferitelor probe.

Adevărul este că — așa cum se vede și din tabelele sinoptice alăturate — **doar de puține ori atleții fruntași au prilejuit suporterilor lor motive de reală satisfacție**, demonstrînd prin comportare și performanțe un nivel necorespunzător de competitivitate. Pe un plan larg, raportînd aceste prestații ale atleților fruntași (la Jocurile Olimpice și la campionatele europene) la condițiile de care dispune acest sport, situația este departe de a fi mulțumitoare.

BILANȚ LA CAMPIONATELE EUROPENE

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1954	—	1	—	—	—	1	1	—
1958	1	—	—	—	—	1	—	—
1962	1	2	—	—	—	1	—	—
1966	—	1	—	—	1	—	2	1
1969	—	2	—	2	1	1	—	—
1971	—	2	1	1	—	2	1	—
1974	—	2	1	2	1	2	1	—
1978	—	2	—	1	5	1	2	2
	2	12	2	6	8	9	7	3

A fost realizat la următoarele probe : bărbați : 5 000 m (2×V), 10.000 m (VII), maraton (V), 20 km marș (II), 110 mg (VI), 400 mg (VIII), 3000 m obst. (II, V, 2×VI și VII), triplusalt (II, III, IV, VII), înălțime (II) ; femei : 800 m (III, V și VIII), 1500 m (II), 3000 m (II, 2×IV), 100 mg (IV și VIII), 4×400 m (2×VII), lungime (II, 2×V și VI), înălțime (2×I, 2×II), greutate (2×VI și VIII), disc (II, 2×IV, 3×VI și VII), suliță (2×II și V).

Avem acum în vedere, în mod direct, a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice, pentru care atletismul și-a propus, încă mai de mult, citeva obiective majore, mai multe clasări în finale, și cucerirea de medalii.

Luînd ca bază de discuție rezultatele înregistrate în sezonul trecut și neuitînd desigur comportarea de la „europenele" de la Praga (sezonul concursurilor din 1979 se află abia la început) trebuie să remarcăm că **doar puțini, dintre puținii noștri — cu adevărat — atleți fruntași, au avut prestații și rezultate care să îndreptățească încrederea că obiectivele stabilite vor fi atinse.** Aceste obiective îndrăznețe, dar realiste, trebuie să fie realizate, ba chiar depășite. În concurența actuală nu este un lucru ușor, dar nici imposibil !

Avem, din păcate, prea puțini atleți capabili de mari performanțe și doar la un mănunchi de probe, dar aceștia — în primul rînd aceștia ! — trebuie astfel pregătiți, în răgazul rămas pînă la J.O., încît valoarea lor să devină realmente competitivă ! MUNCA, cu toate aspectele și implicațiile ei, ESTE SINGURA CHEIE CARE POATE DESCHIDE POARTA SUCCESULUI OLIMPIC!

Romeo VILARA

In bilanțul mondial al anului 1978, poziții fruntașe, printre primii 10, ocupă următorii atleți români :

- **locul II : Ilie Floroiu** (Farul C-ța) 13:15,0 la 5000 m și **Natalia Mărășescu** (CSM Craiova) 3:59,8 la 1500 m.
- **locul III : Natalia Mărășescu 8:33,5 la 3000 m**
- **locul IV : Maricica Puică** (Olimpia Buc.) 8:40,9 la 3000 m
- **locul VI : Eva Zörgö-Raduly** (CASU Cluj-Napoca) 63,66 m la suliță
- **locul VIII : Ilie Floroiu** 27:40,1 la 10 000 m, **Paul Copu** (Știința C-ța) 8:20,4 la 3000 m obst., **Cornelia Popa** (Dinamo Buc.) 1,91 m la înălțime, **Gina Panait-Ghioroaie** (C.S. Brăila) 6,71 m la lungime
- **locul X** : echipa de ștafetă **(Maria Samungi, Doiha Bădescu, Mariana Suman și Elena Tăriță)** 3:30,7 la 4×400 m

---

Cuvintul specialiștilor

„VOM FACE TOTUL PENTRU CUCERIREA TITLULUI!"

● Handbaliștii „tricolori" în etapa acumulărilor decisive ● Condiția progresului : schimbarea opticii despre efort și viață sportivă ● Mereu în pas cu noutățile tehnice și tactice

La finele lunii mai s-a pus punct final campionatelor naționale de handbal. Impresia generală este că, peste activitatea handbalului, s-a așternut — cel puțin pînă în toamnă — liniștea. Impresie înșelătoare. Ca și alte sporturi, și nu de puțină vreme, handbalul nu cunoaște clipe de răgaz. Vacanțele sînt scurte, din ce în ce mai scurte, active, legate cu toate firele de sportul îmbrățișat cu puterea pasiunii.

Handbalul masculin se află în sezonul preolimpic. Acum se limpezesc apele, adică se conturează loturile, acum se încarcă bateriile, adică se face pregătirea necesară a noilor echipe, acum... Da, acum se fac cele mai importante lucruri. **„Tricolorii" vor trebui să acumuleze acum energiile necesare ciștigării primului titlu olimpic.**

Întrebarea retorică „va fi greu ?, va fi ușor ?" nu-și mai are rost. Știm precis că va fi greu, chiar foarte greu. Avem, la J.O. de la Moscova, o serie cum nu s-a întîlnit alta mai puternică în analele handbalului : **România, Uniunea Sovietică, R. D. Germană, Polonia, Elveția și campioana Americii !** Dar, oare, numai pentru noi va fi foarte greu ? Nu, cu siguranță nu ! Adversarii noștri au o situație asemănătoare, dacă nu chiar mai dificilă...

Lotul de handbal al României cuprinde jucători cu un potențial valoric ridicat, cu nimic mai prejos decît al tuturor celor ce rivnesc la cununa de lauri olimpică. **El are în componența sa jucători cu vastă experiență**, oameni care au mai participat la bătălii decisive și au învins — **Penu, Voina, Birtalan, Stöckl** ș.a., tineri cu un talent indubitabil — **Stingă, Fölker, Durău, Bedivan**, portarii **Ionescu și Buligan**, precum și sportivi dintr-o generație intermediară, care n-au îndreptățit încă speranțele — **Grabovschi, Mironiuc, Vasilache, Istode** etc. Există, desigur, în condițiile amintite, **un singur mare obiectiv : valorificarea acestui potențial, subordonarea lui intereselor echipei, transformarea lui — cu ajutorul retortei muncii — în atu hotăritor.**

La baza întregii activități stau — este bine știut — **ordinea, disciplina, munca asiduă.** Așadar, **ne așteaptă un an de muncă intensă**, care se va adăuga celor anteriori, **pentru a ajunge din nou în vîrful piramidei, acolo unde handbalul românesc a stat vreme de aproape două decenii.** Vor trebui să-și schimbe — unii sportivi — optica despre efort și viață sportivă, vor trebui să colaboreze neincetat antrenorii, tehnicienii și sportivii pentru ca drumul plin de obstacole să fie netezit.

Federația, tehnicienii ei, au procedat la revizuirea lotului, menținîndu-i doar pe acei care au într-adevăr resurse să reziste la o uriașă muncă de pregătire, care se pot încadra în rigorile unui antrenament non-stop, ale disciplinei impuse de atingerea unui obiectiv atît de înalt. Campionatul național 1979/1980 se va disputa în cadrul unor turnee. Scopul lor este acela de a-i supune pe jucători la eforturi apropiate de parametrii impuși de competiția olimpică, dar și de a oferi grupului de tehnicieni posibilitatea de a-i vedea la lucru pe toți fruntașii handbalului românesc. Calendarul internațional a fost astfel realizat încît — la perioade optime — să fie întîlnite echipele cele mai puternice, în compania cărora se va putea sesiza și progresul realizat și minusurile care se impun a fi eliminate.

Vom lucra pentru creșterea puterii generale a jucătorilor, pentru însușirea unor noutăți — tehnice și tactice — care să-i surprindă pe adversarii noștri, dar — mai ales — **vom lupta cu hotărîre împotriva tuturor aspectelor de indisciplină în joc.** Nerespectarea unor indicații, protestele la deciziile arbitrilor, înlocuirea tehnicii cu duritatea duc la rezultate nefavorabile, la pierderea jocurilor.

Înțelegem **să ne facem respectați în concernul sportului, atît prin nivelul tehnic al jocului, cît și printr-un comportament fără repros.**

Pornind de la aceste premise, pregătirile noastre pentru Jocurile Olimpice de la Moscova se vor desfășura sub deviza „TOTUL PENTRU CUCERIREA MEDALIEI DE AUR". Cîștigarea titlului olimpic este un deziderat îndreptățit, dorința fermă a tuturor celor din acest sport. Din vitrina cu trofee a handbalului nostru lipsește doar această cunună. Trebuie să facem totul pentru a o cuceri.

NICOLAE NEDEF
antrenor federal

ÎN GIMNASTICĂ, BĂIEȚII AU DATORIA SĂ URMEZE EXEMPLUL STRĂLUCIT AL FETELOR

● Bază de selecție prea redusă ● Decalaj valoric exagerat între secțiile principale ● Participările formale la antrenamente trebuie eliminate ! ● Ce perspective are „schimbul de mîine" ?

Recentele campionate europene de la Essen și, mai apoi, întrecerile „Cupei Mondiale" de la Tokio au adus parcă mai pregnant în actualitate **problema gimnasticii noastre masculine, aflată în plin efort de revitalizare, de reocupare a unor poziții fruntașe în ierarhia internațională.** Faptul că atît la Essen cît și la Tokio băieții noștri nu au cucerit nici o medalie este de natură să situeze în prim-planul dezbaterilor, aspecte ale selecției și instruirii, ale metodicii antrenamentelor și ni se pare cu totul firească **preocuparea tehnicienilor, a tuturor specialiștilor și — într-o măsură mai mare acum — gimnaștilor, pentru găsirea acelor** SOLUȚII ȘI METODE CARE SĂ READUCĂ GIMNASTICA MASCULINĂ ROMÂNEASCĂ ÎNTRE SPORTURILE COMPETITIVE PE PLAN INTERNAȚIONAL, **cu deosebire în competițiile de mare anvergură.**

Care sînt, în fond, neajunsurile care au frînat afirmarea mai viguroasă a gimnaștilor noștri, așa cum reies ele din procesul antrenamentului cotidian sau din confruntarea cu cei mai valoroși sportivi ai lumii ? Din urmărirea pregătirii gimnaștilor noștri fruntași ca și din discuțiile cu cîțiva dintre tehnicienii implicați în mod nemijlocit în procesul de perfecționare a maeștrilor noștri **(Iosif Hidi, Vasile Coșariu, Silviu Magda)** reiese, în primul rînd, faptul că **baza de selecție pentru loturile noastre reprezentative este, în momentul de față, extrem de redusă,** în discuție neintrînd, practic, decît cele două cluburi bucureștene care de ani și ani asigură configurația finală a echipei noastre reprezentative, Steaua și Dinamo. **Celelalte secții de gimnastică de pe teritoriul țării sînt mult departe de nivelul cerut pe plan internațional, consecință a slabei preocupări manifestate față de gimnastica masculină.** Dacă în ce le privește pe fete, avem **centre** puternice la Deva, **Onești,** Bacău, Sibiu, Baia **Mare,** ca să nu le menționăm decît pe cele mai importante, **la masculin nu există în momentul de față de nici măcar un oraș cu preocupare prioritară pentru** gimnastica masculină, dacă excludem **Sibiul** și **Aradul,** dar ele se află deocamdată la început de drum.

La nivelul lotului reprezentativ s-a încetățenit în ultimii ani părerea, eronată desigur, că s-ar putea obține rezultate bune și cu un volum de muncă mai redus, astfel că **nu o dată componenții lotului s-au mulțumit cu o prezență formală în sala de antrenament, nerăspunzînd cu conștiinciozitate, pasiune și dăruire solicitărilor antrenorilor pentru respectarea integrală a sarcinilor pe fiecare zi și oră de pregătire.** Mai mult chiar, au existat situații **cînd sportivii au fost aceia care au hotărît cît și ce să lucreze, impunînd ritmul și intensitatea antrenamentelor după bunul lor plac.** De asemenea, în perioadele premergătoare unor mari **competiții internaționale, cu mare miză,** NU S-A ASIGURAT ÎNTOTDEAUNA GIMNAȘTILOR FRUNTAȘI O PREGĂTIRE FIZICĂ CORESPUNZĂTOARE, **s-a lucrat prea puțin individualizat, în concordanță cu particularitățile morfo-biologice ale fiecărui gimnast, nu a existat o preocupare constantă pentru** INTRODUCEREA IN EXERCIȚIILE MAEȘTRILOR NOȘTRI A UNOR ELEMENTE ORIGINALE, **de mare dificultate, risc și spectaculozitate.**

Analiza lucidă, serioasă, responsabilă **a** cauzelor care au dus la stagnarea — dacă nu chiar la rămînerea în urmă — gimnasticii noastre masculine, efectuată după campionatele europene, reprezintă, fără îndoială, o primă premisă a posibilului reviriment, pe care-l așteptăm cu toții. **Au fost refăcute planurile de antrenament ale tuturor componenților lotului, pentru fiecare gimnast în parte au fost alese elemente adecvate la fiecare probă, astfel ca, încă de la prima apariție publică a echipei noastre reprezentative, să se realizeze primii pași pe drumul obținerii unor noi succese de prestigiu, unor noi afirmări în concursurile internaționale de anvergură.**

Din tabelul priorităților, reiese **că la lotul reprezentativ masculin de gimnastică** TREBUIE SĂ SE SCHIMBE, ÎN PRIMUL RÎND, ATITUDINEA FAȚĂ DE MUNCĂ, **atît a gimnaștilor cît și a antrenorilor.** Este nevoie de **un volum și o intensitate serios mărite, ca o** condiție sine qua non a viitoarelor victorii, de **un proces calitativ serios îmbunătățit al antrenamentelor,** căci trebuie să se înțeleagă că numai acționînd în acest mod se pot înfăptui obiectivele propuse. **O mai mare atenție trebuie acordată schimbului de miine al gimnasticii noastre masculine,** pentru a se asigura o mai mare bază de selecție a viitorilor performeri. În acest context, o mare **importanță capătă acum problema creării unei pepiniere puternice a gimnasticii masculine** și, cu deosebire, **pregătirea riguroasă și metodică a actualului lot de juniori** care-și desfășoară activitatea pe lîngă centrul „23 August" din Capitală. **Se impune, de asemenea, ca federația de specialitate să urmărească îndeaproape activitatea care se desfășoară la Sibiu, Arad, Timișoara, Tg. Mureș, Cluj-Napoca, Reșița, Lugoj, Bistrița, Buzău, pentru a acorda sprijin calificat acelor antrenori care dovedesc cu adevărat interes și preocupare pentru a da elemente valoroase loturilor noastre reprezentative.**

Se înțelege de la sine, o mare atenție trebuie să se acorde, în continuare, cu precădere, componenților lotului reprezentativ. **Alcătuirea unor noi exerciții liber alese, mai valoroase din punct de vedere tehnic, cu un mai înalt grad de spectaculozitate, perfecționarea exercițiilor impuse, respectarea riguroasă a noilor planuri de antrenament și pregătire** — iată sarcini de importanță majoră, de a căror îndeplinire depinde atingerea obiectivelor propuse.

Constantin MACOVEI